

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/366/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6915205205
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6915205205.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a sudcov JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Petra Priehodu, v právnej veci žalobcu: AB 1 B. V., reg. číslo: 56 007 043, so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, PSČ 1077XX, Holandské kráľovstvo, zast. Advokátska kancelária GOLIÁŠOVÁ GABRIELA, s. r. o., Teplická 7434/147, Piešťany, proti žalovanej: M. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. N. XXXX/X, V. N., zast. Centrom právnej pomoci, Nám. Slobody 12, Bratislava, o zaplatenie 1 206,91,- Eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 10C/504/2015-90 zo dňa 05. 04. 2016, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaná **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 1 206,91,- Eur s príslušenstvom, zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej trovy konania vo výške 225,36,- Eur, v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Poukázal na to, že žalobca sa domáhal zaplatenia žalovanej sumy s odôvodnením, že jeho právny predchodca uzavrel so žalovanou úverovú zmluvu, pričom právny predchodca žalobcu pohľadávku z úverovej zmluvy postúpil žalobcovi, čo oznámila žalovanej právna zástupkyňa žalobcu. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania mal za nepochybné, že žalovaná a právny predchodca žalobcu uzavreli úverovú zmluvu, pričom predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, na základe ktorej žalovaná aj reálne spotrebiteľský úver čerpala. Súd prvej inštancie sa v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby, keď žalobca v žalobe odvodil svoju aktívnu legitímáciu od zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 06. 11. 2014 uzavretej s pôvodným veriteľom, obchodnou spoločnosťou Home Credit Slovakia, a. s. Žalobca k návrhu uvedení zmluvu nedoložil, doložil oznámenie zo dňa

20. 02. 2015, podľa ktorého dátumom uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok bol deň

12. 09. 2012, pričom v tomto oznámení o postúpení pohľadávok je okrem iného uvedené iné registračné číslo žalobcu ako v návrhu. Na výzvu súdu žalobca predložil listinný dôkaz označený ako „Postúpenie pohľadávky z Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXX“ datovaný dňom 06. 11. 2014, z ktorého vyplýva, že postupca (spoločnosť Home Credit Slovakia, a. s.) a postupník (spoločník AB 1 B. V., reg. č. 56 007 043) sa dohodli na postúpení pohľadávky s príslušenstvom, ktorá vznikla z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXX zo dňa 06. 11. 2014 vo výške 1 221,61,- Eur voči dlžníkovi - žalovanej, pričom postupca spravuje postúpenú pohľadávku až do jej úplného zaplatenia dlžníkom. Súd poukázal, že v závere tohto dokumentu je uvedené, že postupca v súlade so zmluvou s názvom „Loan Receivables Transfer Agreement“ v znení neskorších zmien a dodatkov postúpil pohľadávku postupníkovi, a to za odplatu

tak, ako sa obe zmluvné strany dohodli a zároveň s ňou súhlasili. Postupca a postupník sa dohodli, že postúpenie pohľadávky dlžníkovi písomne oznámi postupca. Súd mal za to, že oznámenie postúpenia pohľadávky zo strany postupcu s prihliadnutím na vyššie uvedené nezrovnalosti a pochybnosti samo o sebe nepreukazuje bez akýchkoľvek pochybností aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie pohľadávky v súdnom konaní. Žalobca mal povinnosť preukázať, že je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého je vyvodzovaný žalobou uplatnený nárok, a to doložením písomného vyhotovenia zmluvy o postúpení pohľadávky, na čo bol zo strany súdu aj vyzvaný. Nepreukázal, že je nositeľom uplatneného práva. Čo sa týka listinného dôkazu, ktorý žalobca doložil do spisu na základe výzvy súdu označeného ako „Postúpenie pohľadávky z úverovej zmluvy ...“, súd predložený doklad nepovažoval za zmluvu o postúpení pohľadávky, čo vyplýva nielen zo samotného označenia tohto dokumentu, ale tiež z tej skutočnosti, že samotný tento dokument vo svojom obsahu odkazuje na to, že postupca postúpil postupníkovi pohľadávku v súlade so zmluvou s názvom „Loan Receivables Transfer Agreement“ v znení neskorších zmien a dodatkov, ktorú však žalobca súdu nepredložil. Súd teda nemal preukázané, či skutočne, a ak áno, potom kedy došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorú uplatnil žalobca v súdnom konaní. Z obsahu spisu teda nemožno bez pochybnosti vyvodiť aktívnu legitimáciu žalobcu. Súd ďalej poukázal na to, že aj v prípade, ak by tieto skutočnosti súd nezobral do úvahy, žaloba žalobcu by nebola dôvodná, keď dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje niekoľko obligatórnych náležitostí v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z., keď neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, pričom sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru jedným časovým údajom, ktorý bude predstavovať konečnú splatnosť úveru. Zmluva tiež neobsahuje rozčlenenie splátok úveru tak, aby bolo zrejmé, aká čiastka z celkovej výšky splátky predstavuje istinu, úrok a iné poplatky. Zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi žalovanou a spoločnosťou Home Credit Slovakia, a. s., je síce platná, avšak pre absenciu niekoľkých jej obligatórnych náležitostí sa úver považuje za úver bez úrokov a bez poplatkov.

2. Z týchto dôvodov žalobu žalobcu zamietol. O trovách konania rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 1 OSP (platného a účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie) a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému, ktorý bol v spore úspešnou stranou sporu trovy konania.

3. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca s odôvodnením, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď súd nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav veci. Poukázal v odvolaní na to, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanou ako s dlžníčkou úverovú zmluvu dňa 25. 10. 2013. Žalobca predložil oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 22. 02. 2015 adresované žalovanej na adresu jej trvalého pobytu a dodatočne na výzvu súdu aj zmluvu o postúpení pohľadávky. Ako dôkaz o tom, že zaslal toto oznámenie žalovanej, predložil podací hárok Slovenskej pošty, ktorý však súd nepovažuje za dostatočný dôkaz na preukázanie tvrdenia žalobcu, že toto oznámenie bolo aj skutočne doručené žalovanému. Napriek tomu súd žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca svoju aktívnu vecnú legitimáciu v tomto konaní dostatočne nepreukázal. Žalobca má za to, že žalobca uniesol bremeno tvrdenia ohľadom jeho aktívnej vecnej legitimácie, keď v žalobnom návrhu tvrdil, že došlo k hmotnoprávnemu úkonu „Oznámeniu o postúpení pohľadávky postupcom“ a uniesol aj bremeno dôkazu predložením listinného dôkazu, a to poštového podacieho hárku, ktorým osvedčuje právnu skutočnosť, že oznámenie o postúpení pohľadávky bolo zaslané na adresu žalovanej. Poukázal na to, že k žalobe pripojil ako prílohu oznámenie o postúpení pohľadávky, a teda okrem toho, že predmetné oznámenie je listinný dôkaz, je to aj hmotnoprávny úkon, pričom žalobný návrh spolu s prílohami súd doručil do vlastných rúk žalovanej, a teda nesporne najneskôr týmto okamihom voči žalovanej je účinný aj hmotnoprávny úkon - oznámenie o postúpení pohľadávky, ktorý tvorí prílohu žalobného návrhu, teda dlžníkovi bolo oznámené postúpenie pohľadávky postupcom bez všetkých pochybností. Poukázal na to, že v listine oznamujúcej postúpenie pohľadávky sa uvádza, že pohľadávka bola postúpená na základe zmluvy zo dňa 12. 09. 2012 na spoločnosť AB 1 B. V. s reg. č. 34 186 049, pokiaľ v návrhu a z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky mala byť pohľadávka postúpená na obchodnú spoločnosť AB 1 B. V., reg. č. 56 007 043 dňa 06. 11. 2014, pričom je pravdou, že v listine označenej ako „Oznámenie o postúpení pohľadávky“ sú uvedené údaje, ktoré sa nezhodujú s podaním návrhom na začatie konania, ale žalobca predložil súdu overenú fotokópiu výpisu z Obchodného registra, ktorou preukazuje právnu subjektivitu spoločnosti A B 1 B. V. s reg. č. 56 007 043 a zároveň bola súdu predložená fotokópia Zmluvy o postúpení pohľadávky zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 06. 11. 2014. Zmluva o postúpení pohľadávky po obsahovej stránke obsahuje všetky náležitosti a odstraňuje nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu. Žalobca predložil súdu relevantné listiny preukazujúce jeho

právnou subjektivitu, ako aj aktívnu legitímáciu, a preto súd nemal žalobu žalobcu zamietnuť. Vo vzťahu k oznámeniu o postúpení pohľadávky sa odvoláva na ust. § 37 ods. 3 Občianskeho zákonníka poukazujúc na to, že právny úkon nie je neplatný pre chyby v písaní, počítaní, ak je jeho význam nepochybný. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe vyhovie v rozsahu podaného odvolania a rozhodne o náhrade trov konania eventuálne, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za formálne a materiálne správny s náležitým odôvodnením. Poukázala, že žalobca v žiadnej miere nereflektoval čiastkové úhrady pohľadávky a naďalej sa domáhal rovnakej sumy ako v žalobe. Bezodkladné oznámenie o postúpení pohľadávky nebolo uskutočnené, nebolo preukázateľne riadne doručené, predmetnú zmluvu o postúpení ako aj súvisiace materiály dokladal na súd postupník, nie postupca. Súd správne posúdil zmluvu o postúpení ako neplatnú, doručovanie písomností bolo súdom označené za nedostatočné, čo žalovaná považuje za správny záver. K aktívnej vecnej legitímácii žalobcu poukázala na to, že z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Uplatnila nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

5. Žalobca v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovanej uviedol, že sa nemožno stotožniť s názorom, že žalobca v žiadnej miere nereflektoval čiastkové úhrady pohľadávky s poukazom na to, že nemal dôvod ponížiť žalovanú pohľadávku, nakoľko žalovaná po podaní žaloby neuhradila žiadnu inú čiastkovú platbu okrem tých, ktoré žalobca uviedol v podanej žalobe vo výpise čerpania splátok a úhrad, z čoho vyplýva, že žalovaná uhradila len sumu 256,20,- Eur z čerpanej čiastky 1 000,- Eur. Ak žalovaná uhradila platby pravdepodobne na iný účet, iný variabilný symbol a tieto platby pred súdom prvej inštancie nepredložila. Vo vzťahu k doručovaniu písomností - Oznámenia o postúpení pohľadávky uviedol, že predložil poštový podací hárok, ktorým preukázal odoslanie poštovej zásielky na adresu žalovanej. Pri pochybnostiach ohľadne aktívnej legitímácie žalobca predložil súdu zmluvu o postúpení pohľadávky, čím preukázal hmotnoprávne postavenie žalobcu a odstránil pochybnosti o jeho aktívnej legitímácii.

6. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ust. § 379 a 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdil.

7. Podľa § 470 ods. 1, 2 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

8. V zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Na základe podaného odvolania žalobcu, tak v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania v zmysle § 380 ods. 1 CSP mohol krajský súd, ako súd odvolací, posudzovať aj rozhodnutie súdu prvej inštancie, keďže právna úprava § 212 ods. 1 OSP a § 379 a § 380 ods. 1 CSP je úplne porovnateľná a umožňuje na základe rozsahu a dôvodov podaného odvolania preskúmanie rozsudku súdu prvej inštancie v rovnakom rozsahu ako bolo vydané do 30. 06. 2016.

10. Po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav vo veci, dôkazy vyhodnotil v súlade s vtedy platným ust. § 132 OSP, rozhodnutie náležite odôvodnil v zmysle § 157 ods. 2 OSP, pričom odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie má náležitosti aj podľa § 220 ods.

2 CSP. Hodnoteniu dôkazov podľa ust. § 132 OSP zodpovedá aj hodnotenie podľa ust. § 191 ods. 2 CSP. S prihliadnutím na rozsah odvolania žalobcu a odvolacie dôvody žalobcu uvedené v jeho odvolaní odvolací súd konštatuje, že sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozhodnutí vo veci samej, ako aj s jeho dôvodmi stotožňuje a na tieto v plnom rozsahu poukazuje, pričom odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. Po preskúmaní veci odvolací súd nezistil žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok; čo sa týka preskúmania veci samej, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby žalobcu dospel k správnym skutkovým a právnym záverom a rozsudok súdu je vecne správny. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že uplatnený nárok žalobcu v žalobe zamietol súd predovšetkým z dôvodu, že žalobca nepreukázal aktívnu vecnú legitimitáciu, teda, nepreukázal, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide. Z návrhu na začatie konania a z listín k nemu predložených vyplýva, že v žalobe označený žalobca obchodným menom, sídlom a identifikačným číslom má spôsobilosť byť stranou sporu, pretože má spôsobilosť mať práva a povinnosti, ktoré nadobudol dňom zápisu do registra. Súd však vždy musí skúmať aj to, či strany sporu sú hmotnoprávne (vecne) legitimované, pričom posúdenie vecnej (hmotnoprávnej) legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je záležitosťou meritórneho rozhodnutia súdu o uplatnenom nároku. Procesnú zodpovednosť za označenie strán sporu z návrhu vždy nesie žalobca v tom zmysle, že zodpovedá za prípadné nesprávne označenie vecne nelegitimovaných strán sporu. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že žalovaná uzatvorila dňa 25. 10. 2013 zmluvu o hotovostnom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a. s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176. Predmetom tejto zmluvy bol spotrebiteľský úver vo výške 1 000 €, ktorý sa zaviazala vrátiť v 36 pravidelných peňažných splátkach po 48,84,- Eur. Žalobca tvrdil, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky prešli práva na vymáhanie uvedenej pohľadávky voči žalovanej na neho. K žalobe však zmluvu o postúpení pohľadávky nepredložil, a to ani na výzvu súdu. Žalobu vo veci samej podala spoločnosť A B 1 B. V., reg. č. 56 007 043, so sídlom v Amsterdame, tvrdiac, že na túto spoločnosť mala byť postúpená pohľadávka voči žalovanej zmluvou zo dňa 06. 11. 2014. Z oznámenia o postúpení pohľadávky vykonané listom zo dňa 20. 02. 2015, ktoré oznámenie bolo realizované právnym zástupcom žalobcu (pričom v texte oznámenia je uvedené, že právna zástupkyňa žalobcu postúpenie pohľadávky oznamuje v mene spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. na základe priloženej plnej moci, ktorá však k oznámeniu priložená ani nebola) vyplýva, že pohľadávky voči žalovanej mala byť postúpená dňa 12. 09. 2012 na základe zmluvy uzavretej s obchodnou spoločnosťou A B 1 B. V., reg. č. 34 186 049. Treba prisvedčiť názoru súdu prvej inštancie, že existujúci rozpor údajov žalobca napriek výzve súdu neodstránil, a to predložením zmluvy o postúpení pohľadávky voči žalovanej, a preto v prejednávanej veci nepreukázal svoju aktívnu legitimitáciu. Nemožno prisvedčiť odvolacej námietke žalobcu, že súdu predložil zmluvu o postúpení pohľadávky, pričom súd prvej inštancie správne poukázal na to, že žalobca súdu predložil listinný dôkaz označený ako „Postúpenie pohľadávky z Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXX“ datovaný dňom 06. 11. 2014, z ktorého vyplýva, že postupca spoločnosť Home Credit Slovakia, a. s. a postupník spoločnosť A B 1 B. V., reg. č. 56 007 043 - žalobca sa dohodli na postúpení pohľadávky s príslušenstvom, ktorá vznikla z hore uvedenej úverovej zmluvy zo dňa 25. 10. 2013 vo výške 1 221,61,- Eur voči žalovanej s prihliadnutím k tomu, že v závere predmetného dokumentu je uvedené, že postupca v súlade so zmluvou s názvom „Loan Receivables Transfer Agreement“ postúpil pohľadávku postupníkovi, a to za odplatu tak, ako sa obe zmluvné strany dohodli a zároveň s ňou súhlasili. Správne súd tento listinný dôkaz nepovažoval za zmluvu o postúpení pohľadávky, pretože to vyplýva nielen z označenia tohto dokumentu, ale tiež zo skutočnosti, že samotný dokument vo svojom obsahu odkazuje na to, že postupca postúpil postupníkovi pohľadávku v súlade so zmluvou s názvom „Loan Receivables Transfer Agreement“ v znení neskorších zmien a dodatkov, ktorú zmluvu však žalobca súdu nepredložil. Súd prvej inštancie preto správne dospel k názoru, že žalobca nepreukázal, či skutočne, a ak áno, kedy došlo k postúpeniu pohľadávky vymáhanej v tomto konaní zo spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. na obchodnú spoločnosť označenú v žalobe ako žalobca. Keďže odvolací súd je v zhode s názorom súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal aktívnu vecnú legitimitáciu v predmetnej súdnej veci a túto najzásadnejšiu námietku žalobcu uvedenú v odvolaní nepovažuje z hore uvedených dôvodov, odvolací súd za dôvodnú, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu vecnej správnosti v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil. Tvrdenie žalobcu v podanom odvolaní vo vzťahu k označeniu registračného čísla obchodnej spoločnosti A B 1 B. V., v ktorom oznámení je uvedené reg. č. 34 186 049, že sa jedná iba o chyby v písaní, odvolací súd považuje iba za účelové tvrdenie, pričom zároveň odvolací súd poukazuje na to, že v oznámení o postúpení pohľadávky je zároveň uvedené, že pohľadávka mala byť postúpená na obchodnú spoločnosť A B 1 B. V., reg. č. 34 186 049 na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo

dňa 12. 09. 2012, pričom v žalobe žalobcu je uvedené, že pohľadávka voči žalovanej bola postúpená na žalobcu s označením obchodné meno A B 1 B. V., reg. č. 56 007 043 zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 06. 11. 2014. Treba preto prisvedčiť aj názoru súdu, že žalobca nepreukázal, že by žalovanej bol oznámil postúpenie pohľadávky na obchodnú spoločnosť, ktorá je žalobcom a že by sa malo jednať o postúpenie pohľadávky na základe zmluvy, ktorá je uvedená žalobcom v žalobe, pričom ani v ďalšom konaní tak, ako je to už uvedené vyššie, nepreukázal náležitým spôsobom, že by žalobca bol aktívne legitimovanou stranou sporu a nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia. Súd prvej inštancie na základe dostatočne zisteného skutkového stavu veci rozhodol vecne správne.

11. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku platného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie a žalovanej priznal náhradu trov konania v súlade s ust. § 142 ods. 1 OSP, keďže bola úspešnou stranou sporu.

12. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešnou stranou sporu, a preto súd rozhodol tak, že žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania s poukazom na ust. § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným rozhodnutím.

13. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).